

42000A0712(01)

C 197/3

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

12.7.2000

KONVENTSIOON,

millega nõukogu on koostanud Euroopa Liidu lepingu artikli 34 alusel Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise vastastikuse õigusabi kohta kriminaalasjades

KÄESOLEVA KONVENTSIOONI KÕRGED LEPINGUOSALISED, Euroopa Liidu liikmesriigid,

VIIDATES nõukogu aktile, millega koostatakse Euroopa Liidu liikmesriikide vahelist vastastikust õigusabi kriminaalasjades käsitlev konventsioon,

SOOVIDES tugevdada liikmesriikide vahel õiguslast koostööd kriminaalasjades, ilma et see piiraks isikuvabadust kaitsvate õigusnormide kohaldamist,

RÕHUTADES liikmesriikide ühist huvi tagada liikmesriikidevahelise vastastikuse õigusabi andmine kiiresti ja tõhusalt ning kooskõlas liikmesriikide siseriikliku õigusega, üksikisiku õigustega ja Roomas 4. novembril 1950 allkirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni põhimõtetega,

VÄLJENDADES veendumust iga liikmesriigi kohtusüsteemi struktuuri ja toimimise tõhususes ja valmisolekus õiglase kohtumõistmise tagamiseks,

OLLES OTSUSTANUD täiendada 20. aprilli 1959. aasta kriminaalasjades vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni ja teisi selles valdkonnas kehtivaid konventsioone Euroopa Liidu konventsiooniga,

TUNNUSTADES, et nende konventsioonide sätted on endiselt kohaldatavad kõikides küsimustes, mida käesolev konventsioon ei hõlma,

ARVESTADES, et liikmesriigid peavad õiguslaste koostöö tugevdamist tähtsaks, kohaldades samas jätkuvalt proportsionaalsuse põhimõtet,

TULETADES MEELDE, et käesolev konventsioon reguleerib vastastikust õigusabi kriminaalasjades, tuginedes 20. aprilli 1959. aasta konventsiooni põhimõtetele,

ARVESTADES, et käesoleva konventsiooni artikkel 20 hõlmab siiski teatavaid erandjuhte seoses side pealtkuulamisega, ilma et see mõjutaks muid selliseid juhte, mis ei kuulu käesoleva konventsiooni reguleerimisalasse,

ARVESTADES, et käesoleva konventsiooniga reguleerimata juhtudel kohaldatakse rahvusvahelise õiguse üldpõhimõtteid,

TUNNUSTADES, et käesolev konventsioon ei mõjuta liikmesriikide avaliku korra ja sisejulgeoleku tagamisega seotud ülesannete täitmist ning et iga liikmesriik otsustab ise kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikliga 33, millistel tingimustel ta tagab avaliku korra ja sisejulgeoleku,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Seos teiste vastastikust õigusabi käsitlevate konventsioonidega

1. Käesoleva konventsiooni eesmärk on täiendada järgmiste õigusaktide sätteid ja hõlbustada nende Euroopa Liidu liikmesriikide vahelist kohaldamist:

- a) 20. aprilli 1959. aasta kriminaalasjades vastastikuse abistamise Euroopa konventsioon, edaspidi "vastastikuse abistamise Euroopa konventsioon";
- b) vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni 17. märtsi 1978. aasta lisaprotokoll;
- c) 14. juunil 1985 ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta sõlmitud Schengeni lepingu rakendamise 19. juuni 1990. aasta konventsiooni (edaspidi "Schengeni rakenduskonventsioon") vastastikust õigusabi kriminaalasjades käsitlevad sätted, mida ei ole vastavalt artikli 2 lõikele 2 kehtetuks tunnistatud;
- d) Beneluxi majandusliitu kuuluvate liikmesriikide vahelises suhtes nn Beneluxi lepingu – 27. juuni 1962. aasta leping väljaandmise ja kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi kohta Belgia Kuningriigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi ja Madalmaade Kuningriigi vahel, muudetud 11. mai 1974. aasta protokolliga – teine peatükk.

2. Käesolev konventsioon ei mõjuta liikmesriikidevaheliste kahe- ja mitmepoolsete lepingute soodsamate sätete ega vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artikli 26 lõike 4 alusel kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi valdkonnas sõlmitavate kokkulepete kohaldamist, mis sõlmitakse ühtsete õigusaktide alusel või konkreetse süsteemi raames ja mis näevad ette vastastikuse abi meetmete rakendamiseks nende territooriumil.

Artikkel 2

Schengeni *acquis*'ga seotud sätted

1. Artiklite 3, 5, 6, 7, 12 ja 23 sätted, artiklite 15 ja 16 sätted, kui need on seotud artikliga 12, ning artikli 1 sätted, kui need on seotud nimetatud artiklitega, on meetmed, millega muudetakse Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises sõlmitud lepingu ⁽¹⁾ A lisas nimetatud sätteid või milles tuginetakse nendele sätetele.

2. Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks Schengeni rakenduskonventsiooni artikli 49 punkt a ning artiklid 52, 53 ja 73.

ARTIKKEL 3

Menetlused, mille puhul samuti osutatakse vastastikust õigusabi

1. Vastastikust õigusabi osutatakse ka menetluste puhul, mille on algatanud haldusasutused seoses tegudega, mis on abi taotleva liikmesriigi või taotluse saanud liikmesriigi või mõlema riigi õiguse alusel karistatavad õigusrikkumisena, ning milles tehtud otsuse põhjal võib algatada menetluse eelkõige kriminaalasjades pädevas kohtus.

2. Vastastikust õigusabi osutatakse ka kriminaalmenetluste ja lõikes 1 nimetatud menetluste puhul, mis on seotud süütegude või õigusrikkumistega, mille eest abi taotlevas liikmesriigis võib vastutusele võtta juriidilise isiku.

⁽¹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

Artikkel 4

Vastastikuse õigusabi taotluste täitmise formaalsused ja menetlused

1. Vastastikuse õigusabi osutamisel täidab taotluse saanud liikmesriik taotluse esitanud liikmesriigi poolt selgesõnaliselt näidatud formaalsusi ja menetlusi, kui käesolevas konventsioonis ei ole sätestatud teisiti ja tingimusel, et sellised formaalsused ja menetlused ei ole vastuolus abi osutava liikmesriigi õiguse põhimõtetega.
2. Taotluse saanud liikmesriik täidab abitaotluse võimalikult kiiresti, võttes võimalikult suurel määral arvesse taotluse esitanud liikmesriigi märgitud menetlus- ja muid tähtaegu. Taotluse esitanud liikmesriik selgitab tähtaja põhjusi.
3. Kui taotlust ei ole võimalik täielikult või osaliselt täita taotluse esitanud liikmesriigi nõuetele vastavalt, teatavad taotluse saanud liikmesriigi asutused sellest viivitamata taotluse esitanud liikmesriigi asutustele ning nimetavad tingimused, mille kohaselt taotlust on võimalik täita. Taotluse esitanud ja taotluse saanud liikmesriigi asutused võivad seejärel taotluse täitmiseks võetavates meetmetes kokku leppida, nõudes vajaduse korral nimetatud tingimuste täitmist.
4. Kui võib ette näha, et taotluse esitanud liikmesriigi määratud taotluse täitmise tähtajast ei ole võimalik kinni pidada ja kui lõike 2 teises lauses nimetatud põhjustel on selge, et viivitus häirib oluliselt taotluse esitanud liikmesriigis algatatud menetlust, nimetavad taotluse saanud liikmesriigi asutused viivitamata taotluse täitmiseks eeldatavalt vajaliku aja. Taotluse esitanud liikmesriigi asutused teatavad viivitamata, kas taotlus jääb sellest hoolimata jõusse. Taotluse esitanud ja taotluse saanud liikmesriigi asutused võivad seejärel taotluse täitmiseks võetavates meetmetes kokku leppida.

Artikkel 5

Menetlusdokumentide saatmine ja kättetoimetamine

1. Iga liikmesriik saadab teise liikmesriigi territooriumil viibivatele isikutele adresseeritud menetlusdokumendid otse posti teel.
2. Menetlusdokumente võib saata taotluse saanud liikmesriigi pädeva asutuse kaudu üksnes juhul, kui:
 - a) isiku aadress, kellele dokument on adresseeritud, on teadmata või ebakindel;
 - b) taotluse esitanud liikmesriigi asjakohase menetlusõiguse alusel on dokumendi adressaadile kättetoimetamise kohta nõutav muu tõendus kui see, mida on võimalik saada posti teel;
 - c) dokumenti ei ole võimalik posti teel saata või
 - d) taotluse esitanud liikmesriigil on veenvaid põhjusi arvata, et posti teel saatmine ei ole tõhus ega asjakohane.
3. Kui on põhjust kahelda, et adressaat ei saa aru keelest, milles dokument on koostatud, tuleb dokument – või vähemalt selle tähtsamad lõigud – tõlkida selle liikmesriigi (ühte) keelde, kelle territooriumil adressaat asub. Kui dokumendi väljastanud asutus teab, et adressaat oskab ainult mõnda muud keelt, tuleb dokument – või vähemalt selle tähtsamad lõigud – tõlkida sellesse keelde.
4. Kõikidele menetlusdokumentidele lisatakse märge selle kohta, et adressaat võib dokumendi väljastanud asutusele või teistelt liikmesriigi asutustelt saada teavet dokumendiga seotud õiguste ja kohustuste kohta. Lõiget 3 kohaldatakse ka selle märke suhtes.
5. Käesolev artikkel ei mõjuta vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklite 8, 9 ja 12 ning Beneluxi lepingu artiklite 32, 34 ja 35 kohaldamist.

Artikkel 6

Vastastikuse õigusabi taotluste edastamine

1. Vastastikuse õigusabi taotlused ja artiklis 7 nimetatud omaalgatuslikult vahetatav teave esitatakse kirjalikult või muul viisil, mis võimaldab seda kirjalikult registreerida, et vastuvõtval liikmesriigil oleks võimalik selle ehtsust kindlaks teha. Selliseid taotlusi edastatakse otse õigusasutuste kaudu, kes on territoriaalselt pädevad neid esitama ja täitma, ning neile vastatakse samal viisil, kui käesolevas artiklis ei ole sätestatud teisiti.

Teavet, mida liikmesriik annab teise liikmesriigi kohtumenetluste jaoks vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artikli 21 ja Beneluxi lepingu artikli 42 tähenduses, võib edastada otse pädevate õigusasutuste kaudu.

2. Lõike 1 kohaldamine ei piira võimalust erandjuhtudel taotlusi saata ja neile vastata:

- a) liikmesriikide keskasutuste kaudu või
- b) ühe liikmesriigi õigusasutuse ja teise liikmesriigi keskasutuse kaudu.

3. Olenemata lõikest 1 võivad Ühendkuningriik ja Iirimaa artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades teatada, et vastavalt nende deklaratsioonile tuleb taotlusi ja teatise neile saata nende keskasutuste kaudu. Need liikmesriigid võivad lõike 1 mõju tugevdamiseks sellise deklaratsiooni kohaldamisala uue deklaratsiooniga alati piirata. Nad teevad seda, kui nende suhtes jõustuvad Schengeni rakenduskonventsiooni vastastikust õigusabi käsitlevad sätted.

Iga liikmesriik võib seoses eespool nimetatud deklaratsioonidega kohaldada vastastikkuse põhimõtet.

4. Edasilükkamatul juhul võib õigusabi taotluse edastada rahvusvahelise kriminaalpolitsei organisatsiooni (Interpoli) või Euroopa Liidu lepingu alusel vastuvõetud sätete kohaselt pädeva asutuse kaudu.

5. Kui artiklite 12, 13 ja 14 alusel esitatud taotluste puhul on pädev asutus ühe liikmesriigi õigus- või keskasutus ja teise liikmesriigi politsei- või tolliasutus, võib taotlusi esitada ja neile vastata otse nende asutuste kaudu. Sellistele kontaktidele kohaldatakse lõiget 4.

6. Kui artikli 3 lõikes 1 nimetatud menetlustega seotud taotluste puhul on pädev asutus ühe liikmesriigi õigus- või keskasutus ja teise liikmesriigi haldusasutus, võib taotlusi esitada ja neile vastata otse nende asutuste kaudu.

7. Iga liikmesriik võib artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades teatada, et käesoleva artikli lõike 5 esimene lause või lõige 6 või mõlemad ei ole tema suhtes siduvad, või et ta kohaldab neid üksnes teatavatel tingimustel, mida ta täpsustab. Sellise deklaratsiooni võib alati kehtetuks tunnistada või seda muuta.

8. Järgmisi taotlusi või teatise edastatakse liikmesriikide keskasutuste kaudu:

- a) taotlused vahistatute ajutiseks üleviimiseks või transiidiks vastavalt käesoleva konventsiooni artiklile 9, vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklile 11 ja Beneluxi lepingu artiklile 33;
- b) väljavõtted kohtutoimikutest vastavalt vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklile 22 ja Beneluxi lepingu artiklile 43. Taotlused vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni lisaprotokollis artiklis 4 nimetatud süüdimõistvate kohtuotsuste ja meetmete koopiade saamiseks võib siiski edastada otse pädevatele asutustele.

Artikkel 7

Omaalgatuslik teabevahetus

1. Liikmesriikide pädevad asutused võivad siseriiklike seaduste piires ilma asjakohaseid taotlusi esitamata vahetada teavet seoses kuritegude ja artikli 3 lõikes 1 nimetatud õigusrikkumistega, mille puhul karistamine või menetlemine kuulub teabe edastamise ajal vastuvõtva asutuse pädevusse.
2. Teavet edastav asutus võib vastavalt oma riigi seadustele esitada vastuvõtvale asutusele teabe kasutamiseks tingimusi.
3. Need tingimused on vastuvõtvale asutusele siduvad.

II JAOTIS

VASTASTIKUSE ÕIGUSABI TEATAVATE ERIVORMIDEGA SEOTUD TAOTLUSED

Artikkel 8

Tagastamine

1. Taotluse esitanud liikmesriigi taotlusel ja ilma et see piiraks heausksete kolmandate isikute õigusi, võib taotluse saanud liikmesriik taotluse esitanud liikmesriigile üle anda kuritegelikul teel saadud esemed nende tagastamiseks seaduslikele omanikele.
2. Vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklite 3 ja 6 ning Beneluxi lepingu artikli 24 lõike 2 ja artikli 29 kohaldamisel võib taotluse saanud liikmesriik kas enne või pärast esemete üleandmist taotluse esitanud liikmesriigile loobuda nende tagasisaatmise nõudest, kui see võib hõlbustada selliste esemete tagastamist seaduslikele omanikele. Heausksete kolmandate isikute õigusi ei mõjutata.
3. Kui esemete tagastamisest loobutakse enne nende üleandmist taotluse esitanud liikmesriigile, ei kasuta taotluse saanud liikmesriik oma õigust nõuda täitmist tagatise arvelt ega muid maksu- või tolliseadustest tulenevaid tagasinõudeõigusi nende esemete suhtes.

Lõikes 2 nimetatud loobumine ei mõjuta taotluse saanud liikmesriigi õigust nõuda seaduslikult omanikult tolli- või muid makse.

Artikkel 9

Uurimiseks vahistatud isikute ajutine üleviimine

1. Kui asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused on omavahel kokku leppinud, võib liikmesriik, kes on taotlenud uurimistoimingu läbiviimist, mille puhul on nõutav tema territooriumil viibiva vahistatu kohalolek, kõnealuse isiku ajutiselt üle viia selle liikmesriigi territooriumile, kus uurimine peab toimuma.
2. Kokkulepe hõlmab isiku ajutise üleviimise korda ja kuupäeva, milleks isik tuleb taotluse esitanud liikmesriigi territooriumile tagasi toimetada.
3. Kui üleviimiseks on nõutav asjaomase isiku nõusolek, edastatakse taotluse saanud liikmesriigile viivitamata kirjalik nõusolek või selle koopia.
4. Eelvangistusaeg taotluse saanud liikmesriigi territooriumil arvatakse maha vangistuse ajast, mis isikul tuleb taotluse esitanud liikmesriigi territooriumil kanda.
5. Vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artikli 11 lõigete 2 ja 3 ning artiklite 12 ja 20 sätteid kohaldatakse käesoleva artikli suhtes *mutatis mutandis*.
6. Iga liikmesriik võib artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades teatada, et enne kokkuleppe sõlmimist käesoleva artikli lõike 1 kohaselt on igal juhul või deklaratsioonis osutatud tingimustel nõutav käesoleva artikli lõikes 3 nimetatud nõusolek.

Artikkel 10

Ülekuulamine videokonverentsi teel

1. Kui isik viibib ühe liikmesriigi territooriumil ja teise liikmesriigi õigusasutustel on vaja teda tunnistajana või eksperdina üle kuulata, võib asjaomane liikmesriik juhul, kui ülekuulataval isikul on ebasobiv või võimatu isiklikult selle riigi territooriumile ilmuda, taotleda, et ülekuulamine toimuks videokonverentsi teel vastavalt lõigetele 2–8.

2. Taotluse saanud liikmesriik nõustub videokonverentsi teel korraldatava ülekuulamisega juhul, kui see ei ole tema õigusega vastuolus ning tal on ülekuulamise korraldamiseks piisavad tehnilised vahendid. Kui taotluse saanud liikmesriigil ei ole kättesaadavad videokonverentsiks vajalikud tehnilised vahendid, võib nende vahendite kättesaadavuse vastastikusel kokkuleppel tagada taotluse esitanud liikmesriik.

3. Taotluses ülekuulamise korraldamiseks videokonverentsi teel on lisaks vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklis 14 ja Beneluxi lepingu artiklis 37 nimetatud andmetele märgitud ka põhjus, miks tunnistajal või eksperdil on ebasobiv või võimatu isiklikult kohale ilmuda, ning ülekuulamist teostava õigusasutuse ja isikute nimed.

4. Taotluse saanud liikmesriigi õigusasutus kutsub asjaomase isiku välja riigi seadustes ettenähtud korras.

5. Videokonverentsi teel korraldatava ülekuulamise suhtes kohaldatakse järgmisi reegleid:

- a) ülekuulamise juures viibib taotluse saanud liikmesriigi õigusasutuse esindaja, keda vajaduse korral abistab tõlk; kõnealune õigusasutus vastutab samuti ülekuulatava isiku kindlakstegemise ja taotluse saanud liikmesriigi õiguse põhimõtete järgimise eest. Kui taotluse saanud liikmesriigi õigusasutus leiab, et ülekuulamise käigus rikutakse taotluse saanud liikmesriigi seadusi, võtab ta viivitamata vajalikke meetmeid, et ülekuulamine jätkuks kooskõlas kõnealuste põhimõtetega;
- b) taotluse esitanud ja taotluse saanud liikmesriigi pädevad asutused lepivad vajaduse korral kokku ülekuulatava isiku kaitsmiseks vajalike meetmete suhtes;
- c) ülekuulamist teostab taotluse esitanud liikmesriigi õigusasutus või toimub ülekuulamine selle juhtimisel kooskõlas liikmesriigi seadustega;
- d) taotluse esitanud liikmesriigi või ülekuulatava isiku taotlusel tagab taotluse saanud liikmesriik, et ülekuulatavat isikut abistab vajaduse korral tõlk;
- e) ülekuulatav isik võib taotleda õigust ütluste andmisest keelduda kas taotluse saanud või taotluse esitanud liikmesriigi õiguse alusel.

6. Ilma et see piiraks isikute kaitsmiseks võetud meetmete rakendamist, koostab taotluse saanud liikmesriigi õigusasutus pärast ülekuulamist protokoll, milles märgitakse ülekuulamise kuupäev ja koht, ülekuulatud isiku andmed, kõikide teiste ülekuulamisest osa võtnud taotluse saanud liikmesriiki esindavate isikute andmed ja amet, antud vanded ja ülekuulamise tehnilised tingimused. Taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus edastab dokumendi taotluse esitanud liikmesriigi pädevale asutusele.

7. Videoside loomisega ja taotluse saanud liikmesriigis videoside kättesaadavaks tegemise kulud, tõlkide töötasu ning tunnistajatele ja ekspertidele makstavad hüvitised ja nende sõidukulud taotluse saanud liikmesriigis hüvitab taotluse saanud liikmesriigile taotluse esitanud liikmesriik, kui taotluse saanud liikmesriik ei loobu täielikult või osaliselt kulutuste hüvitamisest.

8. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et juhul kui tunnistajad või eksperdid, keda kuulatakse üle tema territooriumil kooskõlas käesoleva artikliga, on kohustatud ütlusi andma, kuid keelduvad sellest või ei anna tõele vastavaid ütlusi, kohaldatakse siseriikliku õigust samamoodi nagu siis, kui ülekuulamine toimuks siseriikliku menetluse raames.

9. Soovi korral võivad liikmesriigid käesolevat artiklit sobival juhul ja oma riigi pädevate õigusasutuste nõusolekul kohaldada videokonverentsi teel korraldatavatele ülekuulamistele, milles osaleb süüdistatav. Sel juhul lepivad asjaomased liikmesriigid videokonverentsi korraldamises ja selle läbiviimise viisis kokku kooskõlas oma siseriikliku õigusega ja asjakohaste rahvusvaheliste õigusaktidega, kaasa arvatud 1950. aasta inimõiguste ja põhivabaduste kaitse Euroopa konventsiooniga.

Iga liikmesriik võib artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades teatada, et ei kohalda esimest lõiku. Sellise deklaratsiooni võib alati tühistada.

Ülekuulamine toimub üksnes süüdistatava nõusolekul. Nõukogu võtab juriidiliselt siduva õigusaktiga vastu reeglid, mis võivad osutada vajalikuks süüdistatavate õiguste kaitsmiseks.

Artikkel 11

Tunnistajate ja ekspertide ülekuulamine telefonikonverentsi teel

1. Kui isik viibib ühe liikmesriigi territooriumil ja teise liikmesriigi õigusasutustel on vaja teda tunnistajana või eksperdina üle kuulata, võib see liikmesriik, kui tema siseriiklikud õigusaktid seda ette näevad, taotleda esimeselt liikmesriigilt abi ülekuulamise korraldamiseks telefonikonverentsi teel vastavalt lõigetele 2–5.

2. Ülekuulamine telefonikonverentsi teel võib toimuda üksnes tunnistaja või eksperdi nõusolekul.

3. Taotluse saanud liikmesriik nõustub telefonikonverentsi teel korraldatava ülekuulamisega juhul, kui see ei ole vastuolus tema riigi õiguse põhimõtetega.

4. Taotluses ülekuulamise korraldamiseks telefonikonverentsi teel on lisaks vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklis 14 ja Beneluxi lepingu artiklis 37 nimetatud andmete ka ülekuulamist teostava õigusasutuse ja isikute nimed ning märke selle kohta, et tunnistaja või ekspert on nõus osalema telefonikonverentsi teel korraldatavas ülekuulamises.

5. Ülekuulamise praktilise korralduse suhtes lepivad asjaomased liikmesriigid omavahel kokku. Selliste kokkulepete sõlmimisel kohustub taotluse saanud liikmesriik:

- a) teatama tunnistajale või eksperdile ülekuulamise aja ja koha;
- b) tagama tunnistaja või eksperdi isiku kindlakstegemise;
- c) kontrollima, et tunnistaja või ekspert on telefonikonverentsi teel korraldatava ülekuulamisega nõus.

Taotluse saanud liikmesriik võib anda oma nõusoleku kas täielikult või osaliselt kooskõlas artikli 10 lõigete 5 ja 8 asjakohaste sätetega. Kui ei ole kokku lepitud teisiti, kohaldatakse artikli 10 lõike 7 sätteid *mutatis mutandis*.

Artikkel 12

Kontrollitavad tarned

1. Iga liikmesriik kohustub tagama, et teise liikmesriigi taotlusel võimaldatakse kontrollitavate tarnete kasutamist tema territooriumil selliste süütegudega seotud eeluurimise raames, millega võib kaasneda väljaandmine.

2. Otsuse kontrollitavate tarnete kasutamise kohta teevad kooskõlas oma riigi seadustega iga juhtumi kohta eraldi taotluse saanud liikmesriigi pädevad asutused.

3. Kontrollitavaid tarneid kasutatakse taotluse saanud liikmesriigi menetluskorda järgides. Õigus tegutseda ning toiminguid juhtida ja kontrollida on selle liikmesriigi pädevatel asutustel.

Artikkel 13

Ühised uurimisrühmad

1. Kahe või enama liikmesriigi pädevad asutused võivad vastastikusel kokkuleppel moodustada ühise uurimisrühma, kes tegutseb konkreetse eesmärgi saavutamiseks tähtaja jooksul, mida võib vastastikusel nõusolekul pikendada, ning kes toimetab eeluurimist ühes või mitmes rühma moodustanud liikmesriigis. Rühma koosseis määratakse kindlaks kokkuleppes.

Ühise uurimisrühma võib moodustada eelkõige juhul, kui:

- a) liikmesriigis toimetatava kuritegudega seotud eeluurimisel on vaja teha keerukaid ja raskeid uurimistoiminguid, mis on seotud teiste liikmesriikidega;
- b) mitmes liikmesriigis toimetatakse eeluurimist seoses kuritegudega, mille asjaolud eeldavad kooskõlastatud tegevust asjaomastes liikmesriikides.

Ühise uurimisrühma moodustamist võib taotleda iga asjaomane liikmesriik. Uurimisrühm moodustatakse ühes liikmesriikidest, kus uurimist tuleb toimetada.

2. Taotluses ühise uurimisrühma moodustamiseks on lisaks vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklis 14 ja Beneluxi lepingu artiklis 37 nimetatud andmetele ka ettepanekud rühma koosseisu kohta.

3. Ühine uurimisrühm tegutseb rühma moodustanud liikmesriikide territooriumil järgmistel üldtingimustel:

- a) rühma juht esindab selle liikmesriigi eeluurimises osalevat pädevat asutust, kus rühm tegutseb. Rühma juht tegutseb talle siseriikliku õigusega antud volituste piires;
- b) rühma tegevus on kooskõlas selle liikmesriigi seadustega, kus ta tegutseb. Rühma liikmed täidavad oma ülesandeid punktis a nimetatud isiku juhtimisel, võttes arvesse kokkuleppes oma riigi esitatud tingimusi rühma moodustamiseks;
- c) liikmesriik, kus rühm tegutseb, loob rühma tegutsemiseks vajalikud tingimused.

4. Käesolevas artiklis nimetatakse ühise uurimisrühma liikmeid, kes esindavad teisi liikmesriike peale liikmesriigi, kus rühm tegutseb, "lähetatud" liikmeteks.

5. Ühise uurimisrühma lähetatud liikmetel on õigus viibida selles liikmesriigis, kus rühm tegutseb, läbiviidavate uurimistoimingute juures. Rühma juht võib siiski konkreetsel põhjusel otsustada teisiti kooskõlas selle liikmesriigi seadustega, kus rühm tegutseb.

6. Ühise uurimisrühma juht võib kooskõlas selle liikmesriigi seadustega, kus rühm tegutseb, teha rühma lähetatud liikmetele ülesandeks teatavate uurimistoimingute läbiviimise, kui selle liikmesriigi pädevad asutused ja lähetav liikmesriik on selleks oma nõusoleku andnud.

7. Kui ühisel uurimisrühmal on vaja teha uurimistoiminguid ühes rühma moodustanud liikmesriikidest, võivad selle liikmesriigi lähetatud rühma liikmed oma riigi pädevatelt asutustelt taotleda nende toimingute läbiviimist. Selliseid uurimistoiminguid viiakse selles liikmesriigis läbi tingimustel, mida oleks kohaldatud ka siseriikliku eeluurimise puhul.

8. Kui ühine uurimisrühm vajab abi mõnelt muult liikmesriigilt peale rühma moodustanud liikmesriikide või kolmandalt riigilt, võivad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus rühm tegutseb, kooskõlas asjakohaste õigusaktide või kokkulepetega esitada õigusabi taotluse teise riigi pädevatele asutustele.

9. Ühise uurimisrühma liige võib kooskõlas oma riigi seadustega ja oma volituste piires anda rühmale teda lähetanud liikmesriigis kättesaadavat ja rühma toimetatava uurimise suhtes vajalikku teavet.

10. Teavet, mida rühma liige või lähetatud liige on ühise uurimisrühma liikmena saanud ja mis muul viisil ei ole asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele kättesaadav, võib kasutada järgmistel eesmärkidel:

- a) eesmärkidel, mille saavutamiseks rühm on moodustatud;
- b) teiste kuritegude avastamiseks ja uurimiseks kriminaalvastutusele võtmiseks, kui liikmesriik, kus teave saadi, on eelnevalt andnud nõusoleku. Nõusolekust võib keelduda üksnes juhul, kui teabe kasutamine võib asjaomases liikmesriigis toimetatavat uurimist ohustada või millega seoses liikmesriik võib vastastikuse õigusabi osutamisest keelduda;

- c) avalikku julgeolekut ähvardava ohu vältimiseks, ilma et see piiraks punkti b kohaldamist, kui hiljem algatatakse eeluurimine;
- d) muudel eesmärkidel, kui rühma moodustanud liikmesriigid on selles kokku leppinud.

11. Käesolev artikkel ei piira ühiste uurimisrühmade moodustamist või nende tegevust käsitlevate olemasolevate sätete või kokkulepete kohaldamist.

12. Kui see on asjaomaste liikmesriikide seadustega või nende vahel sõlmitud õigusaktidega lubatud, võib kokku leppida, et rühma tegevusest võtavad osa teised isikud peale ühise uurimisrühma moodustanud liikmesriikide pädevate asutuste esindajate. Sellised isikud võivad olla näiteks Euroopa Liidu lepingu alusel loodud asutuste ametnikud. Rühma liikmetele või lähetatud liikmetele käesoleva artikli alusel antud õigused ei kehti nende isikute puhul, kui kokkuleppes ei ole selgesõnaliselt ette nähtud teisiti.

Artikkel 14

Jälitustoimingud

1. Taotluse esitanud ja taotluse saanud liikmesriik võivad kokku leppida vastastikuse abi osutamises seoses uurimistoimingutega (jälitustoimingud), mida viivad läbi muudetud identiteeti kasutavad (variisikuna või fiktiivse isikuna tegutsevad) ametnikud.
2. Otsuse taotluse kohta teevad iga juhtumi kohta eraldi taotluse saanud liikmesriigi pädevad asutused, võttes arvesse siseriiklikke seadusi ja menetlusi. Jälitustoimingu kestuse, täpsete tingimuste ja asjaomaste ametnike juriidilise staatuse kohta jälitustoimingu ajal lepidavad liikmesriigid kokku oma siseriiklike seaduste ja menetluste kohaselt.
3. Jälitustoimingud viiakse läbi selle liikmesriigi seaduste ja menetluste kohaselt, mille territooriumil need aset leiavad. Asjaomased liikmesriigid teevad koostööd jälitustoimingu ettevalmistamise ja järelevalve ning muudetud identiteeti kasutavate (variisikuna või fiktiivse isikuna tegutsevate) ametnike julgeoleku tagamiseks.
4. Iga liikmesriik võib artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades teatada, et käesolev artikkel ei ole tema suhtes siduv. Sellise deklaratsiooni võib alati tühistada.

Artikkel 15

Ametnikega seotud kriminaalvastutus

Artiklites 12, 13 ja 14 nimetatud toimingute ajal käsitatakse teiste liikmesriikide ametnikke seoses nende vastu või nende poolt toimepandud kuritegudega selle liikmesriigi ametnikena, kus nad tegutsevad.

Artikkel 16

Ametnike tsiviilvastutus

1. Kui ühe liikmesriigi ametnikud tegutsevad kooskõlas artiklitega 12, 13 ja 14 teises liikmesriigis, on esimene liikmesriik vastutav ametnike tegevuse käigus tekitatud kahju eest selle liikmesriigi seaduste kohaselt, kelle territooriumil nad tegutsevad.
2. Liikmesriik, kelle territooriumil lõikes 1 nimetatud kahju on tekitatud, hüvitab sellise kahju kannatanutele tingimustel, mis kehtivad tema enda ametnike tekitatud kahju puhul.
3. Liikmesriik, kelle ametnikud on tekitanud kahju teise liikmesriigi territooriumil viibivale isikule, hüvitab teisele liikmesriigile täielikult kõik summad, mida see on kannatanutele või nende esindajatele tasunud.
4. Ilma et see piiraks liikmesriikide õiguste kasutamist kolmandate isikute suhtes ning välja arvatud lõike 3 puhul, hoiduvad kõik liikmesriigid nõudmast lõikes 1 sätestatud juhtudel kantud kahju hüvitamist teiselt liikmesriigilt.

III JAOTIS

SIDE PEALTKUULAMINE

Artikkel 17

Asutused, kes võivad anda side pealtkuulamise korralduse

Artiklite 18, 19 ja 20 sätete kohaldamisel tähendab "pädev asutus" õigusasutust või kui õigusasutus ei ole pädev nende sätetega reguleeritud valdkonnas tegutsema, samaväärset asutust, kes on määratud vastavalt artikli 24 lõike 1 punktile e ja tegutseb eeluurimise raames.

Artikkel 18

Side pealtkuulamise taotlused

1. Abi taotleva liikmesriigi pädev asutus võib eeluurimise raames siseriiklike seaduste kohaselt esitada selle liikmesriigi pädevale asutusele, kelle käest abi taotletakse, taotluse:

- a) side pealtkuulamiseks ja vahetuks edastamiseks taotluse esitanud liikmesriigile või
- b) side pealtkuulamiseks, salvestamiseks ja salvestuse hilisemaks edastamiseks taotluse esitanud liikmesriigile.

2. Lõike 1 alusel võib taotlusi esitada seoses sidevahendite kasutamisega pealtkuulamise subjektiks oleva isiku poolt, kui see isik viibib:

- a) abi taotlevas liikmesriigis ja see liikmesriik vajab isiku kõnede pealtkuulamiseks selle liikmesriigi tehnilist abi, kellele taotlus on esitatud;
- b) selles liikmesriigis, kellele taotlus esitatakse, ja tema kõnesid saab selles liikmesriigis pealt kuulata;
- c) kolmandas liikmesriigis, mida on vastavalt artikli 20 lõike 2 punktile a informeeritud, ja kui abi taotlev liikmesriik vajab isiku kõnede pealtkuulamiseks selle liikmesriigi tehnilist abi, kellele taotlus on esitatud.

3. Kaldudes kõrvale vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklist 14 ja Beneluxi lepingu artiklist 37, on käesoleva artikli alusel esitatavas taotluses järgmised andmed:

- a) andmed taotluse esitanud ametiasutuse kohta;
- b) kinnitus selle kohta, et seoses eeluurimisega on väljastatud seaduslik side pealtkuulamise korraldus või käsk;
- c) andmed pealtkuulamise subjektiks oleva isiku tuvastamiseks;
- d) andmed uuritava kuriteo kohta;
- e) pealtkuulamise soovitatav kestus;
- f) võimaluse korral piisavad tehnilised andmed, eelkõige asjakohane võrguühenduse number, võimaldamaks taotlust täita.

4. Lõike 2 punkti b alusel esitatud taotluse puhul on taotluses ka juhtumi kirjeldus. Taotluse saanud liikmesriik võib nõuda täiendavat teavet otsustamiseks, kas samalaadse siseriikliku juhtumi puhul oleks taotletavat meetet rakendatud.

5. Taotluse saanud liikmesriik kohustub vastavalt lõike 1 punktile a esitatud taotlusi täitma:

- a) lõike 2 punktide a ja c alusel esitatud taotluse puhul siis, kui talle on esitatud lõikes 3 nimetatud andmed. Taotluse saanud liikmesriik võib pealtkuulamist lubada ilma täiendavate formaalsusteta;

- b) lõike 2 punkti b alusel esitatud taotluse puhul siis, kui talle on esitatud lõigetes 3 ja 4 nimetatud andmed ja kui taotletavat meetet oleks rakendatud ka samalaadse siseriikliku juhtumi puhul. Taotluse saanud liikmesriik võib nõusoleku andmiseks esitada selliseid tingimusi, mida tuleks järgida samalaadse siseriikliku juhtumi puhul.

6. Kui vahetu edastamine ei ole võimalik, kohustub taotluse saanud liikmesriik täitma lõike 1 punkti b alusel esitatud taotlusi, kui talle on esitatud lõigetes 3 ja 4 nimetatud andmed ja kui taotletavat meetet oleks rakendatud ka samalaadse siseriikliku juhtumi puhul. Taotluse saanud liikmesriik võib nõusoleku andmiseks esitada selliseid tingimusi, mida tuleks järgida samalaadse siseriikliku juhtumi puhul.

7. Iga liikmesriik võib artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades teatada, et lõige 6 on tema suhtes siduv üksnes juhul, kui tal ei ole võimalik tagada pealtkuulamise vahetut edastamist. Sellisel juhul võib teine liikmesriik kohaldada vastastikkuse põhimõtet.

8. Kui abi taotleval liikmesriigil on selleks konkreetne põhjus, võib ta lõike 1 punkti b alusel taotlust esitades taotleda ka salvestuse transkriptsiooni. Taotluse saanud liikmesriik vaatab sellise taotluse läbi kooskõlas oma riigi seaduste ja menetlustega.

9. Liikmesriik, kellele edastatakse lõigetes 3 ja 4 ettenähtud andmed, säilitab nende konfidentsiaalsuse kooskõlas oma siseriiklike seadustega.

Artikkel 19

Side pealtkuulamine riigi territooriumil teenuseosutajate vahendusel

1. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asuva sidejaama kaudu toimivaid telekommunikatsiooniteenuste süsteeme, mis ei ole teises liikmesriigis viibiva isiku kõnede seaduslikuks pealtkuulamiseks sellele liikmesriigile kättesaadavad, saab talle teha seaduslikuks pealtkuulamiseks kättesaadavaks tema territooriumil tegutseva kindlaksmääratud teenuseosutaja vahendusel.

2. Lõikes 1 nimetatud juhul on liikmesriigi pädevatel asutustel eeluurimise raames ja kooskõlas kehtivate siseriiklike seadustega ning tingimusel, et pealtkuulamise subjekt viibib selles liikmesriigis, õigus pealtkuulamist toimetada tema territooriumil tegutseva teenuseosutaja kaudu, kaasamata liikmesriiki, kelle territooriumil sidejaam asub.

3. Lõiget 2 kohaldatakse ka juhul, kui pealtkuulamine toimub artikli 18 lõike 2 punkti b alusel esitatud taotluse põhjal.

4. Käesolev artikkel ei takista liikmesriiki esitamast taotlust liikmesriigile, kelle territooriumil sidejaam asub, seaduslikuks pealtkuulamiseks kooskõlas artikliga 18, eelkõige juhul, kui abi taotlevas liikmesriigis ei ole vahendajat.

Artikkel 20

Side pealtkuulamine teise liikmesriigi tehnilise abita

1. Ilma et see piiraks rahvusvahelise õiguse üldpõhimõtete või artikli 18 lõike 2 punkti c kohaldamist, kohaldatakse käesolevast artiklist tulenevaid kohustusi pealtkuulamiskorralduste suhtes, mille on andnud või mida on lubanud ühe liikmesriigi pädev asutus eeluurimise käigus, mida võib käsitada eeluurimisena, mis on algatatud seoses konkreetse kuriteo toimepanemisega, kaasa arvatud ka kuriteokatse, kui see on siseriiklike seaduste alusel karistatav, ning mille eesmärgiks on tuvastada ja vahistada vastutavad isikud, esitada neile süüdistus või teha nende suhtes kohtuotsus.

2. Kui ühe liikmesriigi ("pealtkuulamist teostava liikmesriigi") pädev asutus lubab eeluurimise käigus side pealtkuulamist ja pealtkuulamiskorralduses nimetatud isiku sideaadressi kasutatakse teise liikmesriigi ("teate saanud liikmesriigi") territooriumil, kelle tehnilist abi pealtkuulamiseks ei vajata, teatab pealtkuulamist teostav liikmesriik sellest teisele liikmesriigile:

- a) enne pealtkuulamist juhul, kui pealtkuulamiskorralduse andmise ajal on teada, et isik viibib teise liikmesriigi territooriumil;
- b) muudel juhtudel vahetult pärast seda, kui on teatavaks saanud, et pealtkuulamise subjekt viibib teise liikmesriigi territooriumil.

3. Pealtkuulamist teostav liikmesriik edastab järgmised andmed:

- a) pealtkuulamiskorralduse teinud ametiasutuse andmed;
- b) kinnitus selle kohta, et eeluurimise raames on väljastatud seaduslik pealtkuulamiskorraldus;
- c) andmed pealtkuulamise subjektiks oleva isiku tuvastamiseks;
- d) andmed uuritava kuriteo kohta;
- e) pealtkuulamise arvatav kestus.

4. Kui liikmesriik saab lõigete 2 ja 3 alusel teate, kohaldatakse järgmisi sätteid.

- a) Pärast lõikes 3 ettenähtud andmete kättesaamist annab liikmesriigi pädev asutus pealtkuulamist teostavale liikmesriigile viivitamata ja hiljemalt 96 tunni pärast vastuse, mille kohaselt:
 - i) lubatakse pealtkuulamist teostada või seda jätkata. Teate saanud liikmesriik võib nõusoleku andmiseks esitada selliseid tingimusi, mida tuleks järgida samalaadse siseriikliku juhtumi puhul;
 - ii) nõutakse, et pealtkuulamist ei teostataks või et see lõpetataks, kui pealtkuulamine ei ole lubatud liikmesriigi seadustega või vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni artiklis 2 nimetatud põhjustel. Kui liikmesriik sellise nõude esitab, põhjendab ta sellekohast otsust kirjalikult;
 - iii) alapunktis ii nimetatud juhtudel nõutakse, et isiku liikmesriigi territooriumil viibimise ajal toimunud pealtkuulamise käigus saadud andmeid ei kasutataks või kasutataks üksnes liikmesriigi esitatud tingimustel. Teate saanud liikmesriik põhjendab pealtkuulamist teostavale liikmesriigile kõnealuseid tingimusi;
 - iv) taotletakse algse 96 tunni pikkuse tähtaja pikendamist pealtkuulamist teostava liikmesriigi nõusolekul kuni kaheksa päevani, et viia läbi siseriiklikele seadustele vastav menetlus. Teate saanud liikmesriik teatab pealtkuulamist teostavale liikmesriigile kirjalikult tingimustest, millega taotletavat tähtaja pikendamist tema siseriiklike seaduste kohaselt põhjendatakse.
- b) Niikaua kui teate saanud liikmesriik ei ole punkti a alapunktide i ja ii kohaselt otsust teinud:
 - i) võib pealtkuulamist teostav liikmesriik jätkata pealtkuulamist, kuid
 - ii) ei või kasutada pealtkuulamisel saadud andmeid, välja arvatud:
 - kui asjaomased liikmesriigid on kokku leppinud teisiti või
 - juhul, kui on vaja astuda kiireloomulisi samme avalikku julgeolekut ähvardava vahetu ja tõsise ohu vältimiseks. Teate saanud liikmesriigile teatatakse andmete sellisest kasutamisest ja selle põhjustest.
- c) Teate saanud liikmesriik võib nõuda juhtumi kirjeldust ja täiendavat teavet otsustamiseks, kas samalaadse siseriikliku juhtumi puhul oleks pealtkuulamist lubatud. Selline nõue ei mõjuta punkti b kohaldamist, kui teate saanud liikmesriik ja pealtkuulamist teostav liikmesriik ei ole kokku leppinud teisiti.

- d) Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et vastuse saab anda 96 tunni jooksul. Selleks määratakse ööpäev ringi töötavad kontaktpunktid, mis nimetatakse liikmesriigi artikli 24 lõike 1 punkti e kohaselt esitatavas deklaratsioonis.
5. Teate saanud liikmesriik säilitab lõike 3 alusel saadud andmed konfidentsiaalsena kooskõlas oma siseriiklike seadustega.
6. Kui pealtkuulamist teostav liikmesriik on arvamusel, et lõike 3 alusel edastatav teave on eriti tundlik, võib selle asjaomaste liikmesriikide kahepoolsele kokkuleppele pädevale asutusele edastada konkreetse asutuse kaudu.
7. Iga liikmesriik võib artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades või muul ajal pärast seda teatada, et talle ei ole vaja käesoleva artikli kohaselt pealtkuulamist käsitlevat teavet edastada.

Artikkel 21

Telekommunikatsioonioperaatorite tasumine

Artikli 18 kohaselt taotluste täitmise käigus tekkinud telekommunikatsioonioperaatorite kulutused hüvitab taotluse esitanud liikmesriik.

Artikkel 22

Kahepoolsed kokkulepped

Käesolev jaotis ei takista liikmesriike sõlmimast kahepoolseid kokkuleppeid, et hõlbustada side seadusliku pealtkuulamisega seotud olemasolevate või tulevaste tehniliste võimaluste kasutamist.

IV JAOTIS

Artikkel 23

Isikuandmete kaitse

1. Liikmesriik, kellele on käesoleva konventsiooni alusel edastatud isikuandmeid, võib neid kasutada:
- a) menetlustes, millele kohaldatakse käesoleva konventsiooni sätteid;
 - b) teistes kohtu- ja haldusmenetlustes, mis on punktis a nimetatud menetlustega vahetult seotud;
 - c) avalikku julgeolekut ähvardava vahetu ja tõsise ohu vältimiseks;
 - d) muul eesmärgil üksnes andmed edastanud liikmesriigi eelneval nõusolekul, välja arvatud juhul, kui liikmesriik on saanud asjaomase isiku nõusoleku.
2. Käesolevat artiklit kohaldatakse ka isikuandmete suhtes, mida ei ole edastatud, vaid mis on saadud muul viisil käesoleva konventsiooni alusel.
3. Konkreetse juhtumi asjaolusid arvestades võib andmed edastanud liikmesriik andmed saanud liikmesriigilt nõuda teavet nende kasutamise kohta.
4. Kui isikuandmete kasutamise kohta on vastavalt artikli 7 lõikele 2, artikli 18 lõike 5 punktile b, artikli 18 lõikele 6 või artikli 20 lõikele 4 esitatud tingimusi, tuleb neid tingimusi täita. Kui selliseid tingimusi esitatud ei ole, kohaldatakse käesolevat artiklit.
5. Artikli 1 lõike 10 sätted on seoses artikli 13 alusel saadud andmetega käesoleva artikli suhtes ülimuses.

6. Käesolevat artiklit ei kohaldata isikuandmetele, mille liikmesriik on saanud käesoleva konventsiooni alusel ja mis pärinevad sellest liikmesriigist.

7. Luksemburg võib konventsioonile alla kirjutades teatada, et juhul kui Luksemburg edastab teisele liikmesriigile käesoleva konventsiooni alusel isikuandmeid, kohaldatakse järgmisi sätteid:

Luksemburg võib vastavalt lõike 1 punktile b konkreetse juhtumi asjaolusid arvestades nõuda, et välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik on saanud isiku nõusoleku, võib isikuandmeid lõike 1 punktides a ja b nimetatud eesmärkidel kasutada üksnes Luksemburgi nõusolekul seoses menetlustega, mille puhul Luksemburg oleks võinud käesoleva konventsiooni või artiklis 1 nimetatud õigusaktide kohaselt isikuandmete edastamisest ja kasutamisest keelduda või seda piirata.

Kui Luksemburg keeldub konkreetse juhtumi puhul lõike 1 alusel teise liikmesriigi taotlust täitmast, peab ta oma otsust kirjalikult põhjendama.

V JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 24

Deklaratsioonid

1. Iga liikmesriik esitab artikli 27 lõikes 2 nimetatud teadet edastades deklaratsiooni, milles nimetatakse asutused, kes vastastikuse abistamise Euroopa konventsioonis ja Beneluxi lepingus nimetatud asutuste kõrval on pädevad kohaldama käesolevat konventsiooni ja kohaldama liikmesriikide vahel artikli 1 lõikes 1 nimetatud õigusaktide vastastikust õigusabi kriminaalasjades käsitlevaid sätteid, kaasa arvatud eelkõige:

- a) pädevad haldusasutused artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui need on olemas;
- b) üks või mitu keskasutust artikli 6 kohaldamiseks ja artikli 6 lõikes 8 nimetatud taotlustega tegelevad pädevad asutused;
- c) artikli 6 lõike 5 kohaldamiseks pädevad politsei- või tolliasutused, kui need on olemas;
- d) artikli 6 lõike 6 kohaldamiseks pädevad haldusasutused, kui need on olemas;
- e) artiklite 18 ja 19 ning artikli 20 lõigete 1–5 kohaldamiseks pädev asutus või asutused.

2. Lõike 1 alusel esitatud deklaratsioone võib samas korras osaliselt või täielikult alati muuta.

Artikkel 25

Reservatsioonid

Käesoleva konventsiooni suhtes ei või teha reservatsioone, välja arvatud juhul, kui need on konventsioonis selgesõnaliselt sätestatud.

Artikkel 26

Territoriaalne kohaldamine

Käesolev konventsioon hakkab Gibraltari suhtes kehtima siis, kui vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni kohaldamisala laieneb Gibraltarile.

Ühendkuningriik teatab vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni kohaldamisala laiendamisel Kanalisaartele ja Mani saarele nõukogu eesistujale kirjalikult, millal ta soovib konventsiooni nende alade suhtes kohaldada. Otsuse selle taotluse kohta teeb nõukogu ühehäälselt.

Artikkel 27

Jõustumine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva konventsiooni vastu nende põhiseadusest tulenevate nõuete kohaselt.
2. Liikmesriigid teatavad Euroopa Liidu Nõukogu peasekretärile konventsiooni vastuvõtmiseks vajaliku põhiseadusest tuleneva menetluse lõpuleviimisest.
3. Konventsioon jõustub kaheksa asjaomase liikmesriigi suhtes 90 päeva möödumisel kuupäevast, millal kaheksandana selle formaalsuse täitnud riik (kes on käesoleva nõukogu konventsiooni koostamise akti vastuvõtmise kuupäeval Euroopa Liidu liige) edastab lõikes 2 märgitud teate.
4. Liikmesriigi teade, mis esitatakse pärast kaheksanda lõikes 2 nimetatud teate kättesaamist, toob kaasa käesoleva konventsiooni jõustumise 90 päeva pärast asjakohase teate esitamist selle liikmesriigi ja nende liikmesriikide vahelistes suhetes, kelle suhtes konventsioon on juba jõustunud.
5. Enne käesoleva konventsiooni jõustumist vastavalt lõikele 3 võib iga liikmesriik lõikes 2 märgitud teadet edastades või muul ajal pärast seda deklareerida, et kohaldab konventsiooni oma suhetes teiste sama deklaratsiooni teinud liikmesriikidega. Mainitud deklaratsioon jõustub 90 päeva möödumisel selle hoiuleandmise kuupäevast.
6. Käesolevat konventsiooni kohaldatakse pärast selle jõustumise kuupäeva algatatud vastastikusele õigusabile või lõike 5 kohaselt asjaomaste liikmesriikide vahelistes suhetes.

Artikkel 28

Uute liikmesriikide ühinemine

1. Käesolev konventsioon on ühinemiseks avatud kõigile riikidele, kellest saavad Euroopa Liidu liikmesriigid.
2. Euroopa Liidu Nõukogu koostatud konventsiooni tekst ühineva riigi keeles on autentne.
3. Ühinemiskirjad antakse hoiule hoiulevõtjale.
4. Konventsioon jõustub sellega ühineva riigi suhtes 90 päeva möödumisel ühinemiskirja hoiuleandmisest või konventsiooni jõustumiskuupäeval, kui see ei ole nimetatud 90päevase tähtaja möödumisel veel jõustunud.
5. Kui käesolev konventsioon ei ole teatava liikmesriigi ühinemiskirja hoiuleandmise ajaks veel jõustunud, kohaldatakse ühineva liikmesriigi suhtes artikli 27 lõiget 5.

Artikkel 29

Jõustumine Islandi ja Norra suhtes

1. Ilma et see piiraks Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises sõlmitud lepingu (edaspidi "ühinemisleping") artikli 8 kohaldamist, jõustuvad artikli 2 lõike 1 sätted Islandi ja Norra suhtes 90 päeva pärast seda, kui nõukogu ja komisjon on kätte saanud ühinemislepingu artikli 8 lõike 2 alusel edastatava teabe nende põhiseadusest tulenevate nõuete täitmise kohta, nende riikide vastastikustes suhetes selle liikmesriigiga, kelle suhtes käesolev konventsioon on artikli 27 lõike 3 või 4 alusel juba jõustunud.
2. Käesoleva konventsiooni jõustumine liikmesriigi suhtes pärast artikli 2 lõike 1 jõustumist Islandi ja Norra suhtes toob kaasa nende sätete kohaldamise ka selle liikmesriigi ning Islandi ja Norra vahelistes suhetes.
3. Artikli 2 lõike 1 sätted ei ole Islandi ja Norra suhtes mingil juhul siduvad enne ühinemislepingu artikli 15 lõike 4 alusel määratavat kuupäeva.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, jõustub artikli 2 lõige 1 Islandi ja Norra suhtes hiljemalt käesoleva konventsiooni jõustumise kuupäeval viieteistkümnenda riigi suhtes, kes on käesoleva nõukogu konventsiooni koostamise akti vastuvõtmise kuupäeval Euroopa Liidu liige.

Artikkel 30

Hoiulevõtja

1. Käesoleva konventsiooni hoiulevõtja on Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär.

2. Hoiulevõtja avaldab *Euroopa Ühenduste Teatajas* informatsiooni vastuvõtmiste, ühinemiste, deklaratsioonide ja reservatsioonide kohta, samuti muud käesoleva konventsiooniga seotud informatsiooni.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

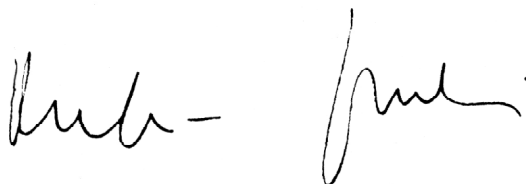
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

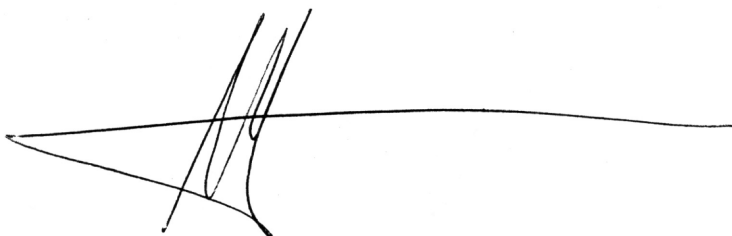
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

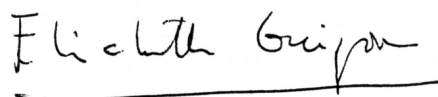
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

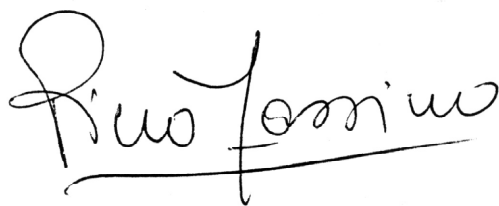
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Romano Prodi". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath the name.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a horizontal line with a small flourish at the end.

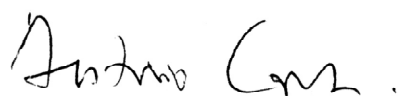
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, reading "H. van der Laan". The signature is written in a cursive style.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter Holm". The signature is written in a cursive style.

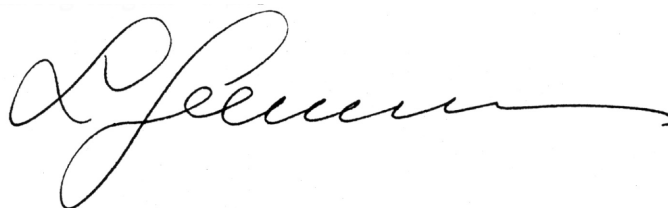
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Nõukogu deklaratsioon artikli 10 lõike 9 kohta

“Artikli 10 lõikes 9 nimetatud õigusakti vastuvõtmisel võtab nõukogu arvesse liikmesriikide Euroopa inimõiguste konventsioonist tulenevad kohustused.”

Ühendkuningriigi deklaratsioon artikli 20 kohta

Käesolev deklaratsioon on konventsiooni lahutamatu osa:

“Ühendkuningriigis kohaldatakse artiklit 20 politseiteenistuse ja tolliameti eest vastutava ministri (*HM Customs & Exchange*) väljastatud pealtkuulamiskorralduste suhtes, kui korraldus on antud siseriiklike side pealtkuulamist käsitlevate õigusaktide kohaselt raske kuriteo avastamiseks. Samuti kohaldatakse seda julgeolekuteenistusele (*Security Service*) väljastatud korralduste suhtes, kui see tegutseb kooskõlas siseriiklike seadustega artikli 20 lõikes 1 kirjeldatud eeluurimise raames.”
